

AMIRŐL A CSILLAGOK BESZÉLNEK

Narrátor: A csillagok világa, mindig foglalkoztatta az embereket. Már a legrégibb időkben voltak, akik sokat ki fűkészték ebből az ismeretlen világból. A csillagászati tudomány minden tudományt megelőzött. Volt sok babonás, hamis elképzelés is mindig a csillagokról.

Ma az űrhajók korában már műcsillagot is elő tud állítani az ember és behatol a csillagok világába. Rengetek érdekes dolog kerül így napvilágra ebből a titokzatos magasan fölöttünk lebegő világból. Mégis akármilyen tökéletes műszereink lesznek, akármilyen sokat is tudunk róluk, egy valamit nem lehet semmiféle műszerrel kikutatni, még pedig azt az üzenetet, amit Isten üzen általuk. Pedig a csillagok is szolgák a világmindenséget alkotó Istennek követői. Isten általuk is akar üzenni számunkra. Isten jelei ők, amik által figyelmeztet bennünket. Egyszer azt mondta Isten Ábrahámnak! Tekints fel a csillagos égre, ilyen sokan lesznek a te utódaid, akik fényleni fognak hitükkel a földön. Majd karácsonykor megjelent a betlehemi csillag, üzenve, hogy az ígélet beteljesedett. Isten jelei lesznek az utolsó ítélet előtt is, mikor lehullnak az égről, hirdelve, hogy Isten új eget és új földet terem.

Most figyeljünk ezekre a kis jelekre, halljuk meg, mit üzennek ma este. De amikor az égre nekünk, ne csak a jelekben gyönyörködünk, nézzünk le a földre, mi történik ideleinn. És halljuk meg, hogy nekünk földön élő embereknek mit üzennek. Lássuk meg, hogy ők is az igazi csillagra, Jézus Krisztusra mutatnak. Vezessenek ezek a csillagok minket is Jézushoz.

Műsorunk első részében halgassuk meg a választ azok számára, akik a csillagok világába vágynak, mert azt hiszik, hogy ott jobb lenne.

(Párbeszéd)

1. Gyerek: Úgy szeretnék csillag lenni
(fiú) A magas égen fényleni!
2. Gyerek: Gondolod, hogy ott jobb lenne?
(leány) Mint a földön ideleinn?
1. Gyerek: Ott nincs munka, fáradság
Csak az örökön csillogás.
2. Gyerek: És a sötétség az semmi?
Azzal nem kell nekik megküzdeni?
1. Gyerek: Nekik az is biztosan könnyebb
Hiszen közelebb vannak az ég Istenéhez.
2. Gyerek: Isten előtt nincs távolság
Legyen föld vagy csillagvilág.

1. Gyerek: Mégsem törődik velünk
Itt a földön mind elveszünk.
2. Gyerek: Ilyet csak az mondhat
Ki nem tudja, hogy karácsony van.
1. Gyerek: Az egyszer volt Betlehemben,
De mit kezdjek én most vele?
2. Gyerek: Az Úr Jézus itt van az én szívemben
Ezért olyan jó nekem idelenn.
Ha ő ragyogja be életed
Nem cserélsz egy csillaggal sem.
- Narrátor: Most pedig kopogtassunk be egy csillagászhoz, nézzük meg, mit keresnek és mire lelnek.

I. Rész

- Csillagász: (Messzelátónál ül és kémleli az eget)
Retteneteseek ezek a légkori viszonyok. Az ember minden idegszálát megfeszíti, hogy láthasson valamit. Nem szeretem ezeket a fellegeket.
Bár sose lenne egyse. Ezek csak arra valók, hogy elvegyék az ember elől a kilátást.
- Segéd: Már, hogy gondol ilyet mester, hogy sose legyenek fellegek?
Hát akkor mit eszünk? Vizsgálhatja a csillagos eget, ha nem lesz kenyér. Majd káprázik a szeme, ha éhezni kell, s ott is csillagokat fog látni, ahol nincs.
- Csillagász: Buta vagy te ehhez fiam, ne beszélj bele így nem lesz belőled soha csillagász.
Mit bánom én, ha a gabonaföldekre mindig esik, meg a kertekre, csak ott ne legyen felhő, ahol én nézem az eget.
- Segéd: Hogyne tán a mester kedvéért kivételt tesznek a fellegek?
Még mit nem szeretne ez a tudós? A tudomány csak olyan, mint a kéményfüst.
Ha egy kis szél támad, lecsapódik a földre.
- Csillagász: Ne zavarj a bölcsekedéseddel. A te tudományod valóban csak füst, de az enyém?
- Segéd: (türelmetlenül topog) Igazán unom már ezt a mesterséget. Inkább elmennék kapálni.
- Csillagász: Mit topogsz itt annyit? Maradj csendben, mert nem látok jól. Éppen most valami különös jelenség mutatkozik az égen. Ilyenkor kell zörögnöd.
- Segéd: A zörgéstől láthat a mester. Vagy tán nem hallja, mit beszélnek a csillagok, ha topogok? Ki birna ki ennyi ideig itt mozdulatlanul ácsorogni? Estétől reggelig

talpon. Majd leszakadnak a lábaim. Csak azt akarom mondani, hogy úrnőm azt üzente, azonnal tessék jönni aludni, mert ez már mégis csak sok...

Csillagász: Mi az a sok, ami sok?

Cseléd: Hát csak az a sok, hogy mindjárt reggel van, és még mindig itt tetszik lenni. Ilyenkor más rendes ember már régen kialudta magát.

Csillagász: Ne nyelvelj, hanem menj és aludj tovább. Mit avatkozol te ebbe bele?

Cseléd: Jobb is volna, ha a csillagász úr is aludna. Akkor biztosan szebb csillagokat látna, mint így. Én már álmomban hamarabb láttam azt a csillagot, amit keres. Láttam egy nagyon szép fényes csillagot, amely valami nagy dolgot jelenthet.

Csillagász: Hol láttad Jutka, hol láttad?

Cseléd: Hol láttam? Jöjjön már aludni uram, akkor majd meglátja! Álmában messzebb lát az ember, mint azon rossz masinán. Képes három éjszaka is itt kuksolni, csak hogy meglássa a csillagot.

Csillagászné: Hát ami sok, az sok. Nem tűrhetem ezt tovább. Tessék mindent abbahagyni, és jönni aludni. Teste is van az embernek.

Csillagász: Még egy pillanat aztán rendben van minden. Egyre biztatóbbak a jelek.

Csillagászné: Én már nem bánom, akármilyenek is a jelek, hagyd abba és jöjj, mert feldöntöm az egész csillagvizsgálódat.

Csillagász: (Örömmel felugrik helyéről) Éljen, nagyszerű, megvan. Végre megtaláltam. Ilyet még nem látott senki.

Csillagászné: (Meglépetten) Mi az, mi az, csak nincs valami bajod? Gyere feküdj le és vizes ruhát teszek a fejedre.

Csillagász: Nem kell nekem semmi! Éljen, megtaláltam azt a csillagot, amit kerestem. Feltűnt az égen az a dicső, fényes csillag, amiről a próféták beszéltek. Menjetek és nézzétek meg ti is.

Csillagászné: (belenéz) Valóban, oh de szép csillag.

Segéd: Óh, de pompás, ilyet még nem láttam soha!

Cseléd: Mi történt? Talán ég a ház?

Csillagász: Mi történt? Feltűnt a csillag Napkeletén. Ott van a csillag az égen, amiről a próféták beszéltek. Menj csak nézz bele a gépbe és meglátod.

Cseléd: (felmutat az égre) Kell is neked az a rossz gép. Nézzenek csak fel az égre. Ott ragyog. Nem látják? Szabad szemmel is nagyon jól lehet látni. Én már álmomban megláttam, most látom valósággal is.

Csillagászné: Valóban lehet látni.

Segéd: Én is látom, mit jelenhet ez?

Csillagász: Most már ne tárgyaljatok sokat, hanem inasgyerek szaladj a bölcsekhez, még a lábad se érje a földet, mon meg nekik, hogy jöjjenek, mert feltűnt a csillag az égen.

Zene!!...

Narrátor: Az égen már eltűnt a fényes csillag, de ideleln a földön még mindig sötétség van. Heródes király a sötétség fejedelme hall ugyan a fényes csillagról, de el akarja pusztítani a világosságot. Azonban hiába minden igyekezete, ezt a világosságot az Ő hatalma nem győzheti le.

II. Rész

Heródes: Ej, de unalmas napom van ma. Hiába, ha az ember nem mulat, ha nincs társasága, akkor mindjárt unatkozik. (kopognak) Ah, de úgy hallom, hogy közeledik valaki. Jó lenne, ha kedvemre való látogató jönne. Tessék

Szolga: Uram, felségem királyom, mély hódolattal jelentem előtte, hogy három napkeleti bölcs keres és kér tőled kihallgatást.

Heródes: Mit akarnak?

Szolga: Nem tudom, uram.

Heródes: Akkor menj és előbb kérdezd meg őket. Addig nem állok velük szóba, amíg nem tudom, mit akarnak.

Szolga: Kérdeztem uram, királyom, de azt mondták, hogy azt csak neked mondhatják meg, senkinek másnak nem.

Heródes: Akkor menjenek tovább az útjukon. Mond meg nekik, hogy nem fogadom őket.

Szolga: Igenis uram.

Heródes: De talán mégis jobb lett volna beengednem őket. Így nem tudom, mi járatban voltak.

2. Szolga: Uram hívtál?

Heródes: Ej, de kitűnő szolga vagy te. Eltaláltad az ember gondolatát is. Nem hívattalak, de éppen most akartam kiáltani, hogy jöjj be.

2. Szolga: Boldog vagyok, hogy eltaláltam gondolatát, Uram.
- Heródes: Fel fogom emeltetni a fizetésedet. Most menj és mond meg azoknak a napkeleti bölcseknek, akiket szolgatársad által elutasítottam, hogy szíнем elé bocsátom őket. Vezessék őket hozzám. Ti pedig mindketten itt legyetek, amíg a látogatás tart. Sohasem tudhatja az ember, mi a szándékuk.
- Szolga: Parancsodra uram, király.
- Heródes: Szégyen bevallani, de félek. Ezrek és milliók hallgatnak szavamra, palotám körül fegyveresek állnak őrt, mégis félek. Sokszor irigylem az ehyszerű, szegény birkapásztort, aki nyugodtan alszik a csillagos ég alatt. Neki nincsen semmi félténivalója. (bejön a három bölcs-meghajolva)
2. Szolga: Uram, király, prancsod szerint színed elé vezettük a napkeleti bölcseket.
- Heródes: Legyetek üdvözölve, napkelet nemes fiai.
1. Bölcs: Kitüntetésnek tartjuk, hogy színed elé bocsátottál bennünket. Izrael nagy királya.
2. Bölcs: Elhoztuk neked napkelet köszöntését.
3. Bölcs: Mindezek mellett fogadd a mi szegélyes hódulatunkat.
- Heródes: Mi járatban vagytok napkelet fiai és mi hirrel léptétek át palotám küszöbét?
1. Bölcs: Tudakozódni kívánunk nálad, uram király, de azt szeretnénk, ha egyedül lehetnénk veled.
- Heródes: Két hű szolgám előtt nyíltan beszélhetsz.
2. Bölcs: Azért jöttünk hozzád Izrael királya, hogy megtudakozzunk tőled, hol van a zsidók királya, aki megszületett?
- Heródes: (felháborodva) Micsoda kérdésez? Hol van a zsidók királya? Nem én vagyok a király? Micsoda király felől tudakozódtok? Gondoltam én, hogy ti valami gyanús úton vagytok. Ilyen beszédet nem tűrhetek. Azonnal bezáratlak benneteket, mert ti biztosan az életemre törtök.
3. Bölcs: Távol legyen tőlünk, oh nagy király, hogy életedre törjünk. Mi csak egy fényes csillagot láttunk feltűnni napkeleten. Láttuk azt a csillagot, amelyről a próféták irtak. Izrael próféták írták meg azt nagyrégen, hogy egy fényes csillag megjelenése fogja jelenteni a zsidók királyának megszületését.
- Heródes: (megilletődve) Vagy úgy? Nos hát akkor menjetek át a másik terembe, majd utána nézek a dolognak és akkor minden tudotokra adok.
1. Bölcs: Kivánságodra, oh király. (meghajtják magukat és elmennek)

- Heródes: Ez rettenetes dolog. Miért is nem tudom én, hogy van a próféták írásaiban? Mennyivel jobb lenne, ha nem kellene az írástudókat és papokat megkérdezni. Elmulasztottam olvasgatni a próféták írásait. Oh – pedig Izrael nagy királyai nem így voltak. Dávid és Salamon nem ilyen királyok voltak. De mit tegyek? Azt mégsem hagyhatom, hogy a királyi hatalmat így lealacsonyítsák.
1. Szolga: Uram, a parancsodat teljesítettük. Az írástudók és a papok éppen együtt voltak, így elintézhettünk mindent. Amint elmondottuk üzenetedet, azonnal kikeresték a próféták könyvéből és felolvasták ahol meg van írva, hogy a zsidók királyának Betlehemben kell megszületnie.
2. Szolga: Szórol-szóra így van megírva uram, király.
- Heródes: Most hát menjetek és küldjétek be a bölcseket, hogy közölhessem velük a prófétai jóvondolást.
Mit tegyek, ha valóban király született Izrael számára? Akkor el kell tennem láb alól. De nem árulhatom el szándékomat, mert akkor nem sikerül semmi. Jól van... majd elintézem. Nem járnak túl az eszemen a keleti bölcsek sem.
- Bölcsek: (bejönnek)
1. Bölcs: Hivásodra ismét megjelentünk, uram király, hogy megtudjuk válaszodat.
2. Bölcs: Alig várjuk, hogy meghalljuk a jó hírt.
3. Bölcs: Nagyobb ajándék nem érhetné ezt a világot, mint a megígért szabadító. A Messiás valóban megszületett?
- Heródes: Örömmel közölhetem veletek, hogy a próféták írása szerint Juda Betlehemében kell megszületnie Izrael megígért Messiásának. Menjetek el azért Betlehembe és igyekezzetek minél hamarabb vissza. Visszatérve legyetek vendégeim. Mondjátok el mindent amit hallottatok és láttatok, hogy én is elmenjek a megszületett királyhoz.
1. Bölcs: Szívesen teszünk eleget a kérésednek.
2. Bölcs: Köszönjük szivességedet.
3. Bölcs. Igyekszünk hogy hűek legyünk irántad és néped iránt, nagy király. (elmennek)
- Heródes: (gúnyonsan nevetve) Majd elmegyek én is a megszületett királyhoz. Szolgáim, fussatok hamar, kérdézzétek meg a papokat és írástudókat, hogy mit mondanak a szent könyvek a Messiás születéséről.

III. Rész

Vendéglősné: Ni ezek még alusznak? Fel kell költenem őket, mert tegnap este azt mondták, hogy korán akarnak útnak indulni, mert még vissza kell menjenek Jeruzsálembe Heródes krályhoz.

1. Bölcs: (felugrik) Ejnye, de elaludtunk. Társaim keljete fel.

2. Bölcs: Mi történt velünk?

3. Bölcs: Én is alig tudok tájékozódni. Olyan különöset álmodtam, hogy alig tudom megállapítani, hol vagyok.

1. Bölcs: Én is rendkívüli dolgot álmodtam.

2. Bölcs: Én is.

1. Bölcs: Mit álmodtál?

1. Bölcs: (vendéglősnére mutat) Nem lehet mondani, majd később.

Vendéglősné: A reggeli már régen el van készítve, tessenek bejönni, hogy azután útra kelhessenek. Jobb lett volna kora reggel menni, mert déli melegben nagyon nehéz lesz a gyaloglás.

1. Bölcs: Mindjárt megyünk, csak rendbe szedjük magunkat.

Vendéglősné: Ha szabad megkérdezni, mit tetszettek tegnap végezni? Voltak a háznál, ahol a kisgyermek megszületett?

2. Bölcs: Óh, az csodálatos volt asszonyom. Felejthetetlen volt az a pillanat amikor megláthattuk az Istentől küldött gyermeket anyával Máriával... Senki sem szólt nekünk semmit, de valami erő arra kényszerített bennünket, hogy mi az öreg emberek, mi a bölcsök leboruljunk a bölcső előtt és áldjuk a menny hatalmas Istenét, aki meglátogatta az ő népét.

3. Bölcs: Úgy éreztük, mintha Isten szeretete áradt volna reánk az égből.

1. Bölcs: Én most már szívesen meg is halok, mert ennél több vágyam nem teljesülhet többé. Látták szemeim a királyt, aki megszabadítja a népét annak bűneiből.

Vendéglősné: Nagyon köszönöm kedves szavukat. Most megyek, hogy a reggelit feltegyem az asztalra. Ugye beszélnek még nekem arról a csodálatos gyermekről?

1. Bölcs: Szívesen. (Vendéglősné elmegy)

2. Bölcs: Álmomban angyal jelent meg és arra figyelmeztetett, hogy ne menjünk vissza Heródeshez, mert az ő szándéka gonosz.

3. Bölcs: Velem is pontosan ez történt.
1. Bölcs: Én is ugyanezt álmodtam.
2. Bölcs: Világos jele ez annak, hogy menjünk más úton haza. Ne legyünk eszközei annak, hogy ez a király bosszúját tölthesse a gyermekek.
3. Bölcs: Menjünk, hogy minél hamarabb elhagyhassuk ezt az országot. Tudom, hogy Istennek lesz hatalma arra, hogy megőrizze ezt a gyermeket.
2. Bölcs: Az aki a csillag által ide tudott vezetni bennünket, az megmutatja most is a maga féltő szeretetét.
1. Gyerek: Most pedig hallgassuk meg, mit is beszélnek a csillagok egymást között.
2. Gyerek: Mi azt gondoljuk, hogy nekik jó dolguk van, nekik sokkal könnyebb mint nekünk.
- 1.Gy+2.Gy: (egyben) Hallhatjuk, hogy az egész teremtet világ sóvárog a megváltás után, amit Jézus Krisztus hozott.

4-5 Angyalok: ÉNEK - VERS

VÉGE